

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 137

fyrtyrtredje årgången

16 maj 2000

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Rådet	
2000/C 137/01	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 24/2000 av den 30 mars 2000, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets rekommendation om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna	1
2000/C 137/02	Gemensam ståndpunkt (EG) nr 25/2000 av den 30 mars 2000, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 251 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan	11

SV

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 24/2000

antagen av rådet den 30 mars 2000
inför antagandet av Europaparlamentets och rådets rekommendation 2000/.../EG av den ... om
införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna

(2000/C 137/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 1 februari 1993 om Europeiska gemenskapens program för politik och åtgärder för miljön och en hållbar utveckling⁽⁴⁾ och i Europaparlamentets och rådets beslut om en översyn av detta program⁽⁵⁾ betonades vikten av delat ansvar vid genomförandet av gemenskapens miljölagstiftning.

⁽¹⁾ EGT C 169, 16.6.1999, s. 12.

⁽²⁾ EGT C 374, 23.12.1999, s. 48.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 16 september 1999 (EGT C 54, 25.2.2000, s. 92), rådets gemensamma ståndpunkt av den 30 mars 2000 och Europaparlamentets beslut av den (ännu ej publicerat i EGT).

⁽⁴⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 275, 10.10.1998, s. 1.

(2) I kommissionens meddelande av den 5 november 1996 till Europeiska unionens råd och Europaparlamentet om genomförande av gemenskapens miljölagstiftning, särskilt punkt 29 i detta, föreslås att riktlinjer skall införas på gemenskapsnivå för att bistå medlemsstaterna i genomförandet av deras tillsyn och på så sätt minska de stora skillnader som för närvarande råder mellan medlemsstaternas tillsyn.

(3) Genom sin resolution av den 7 oktober 1997 om utarbetandet, genomförandet och upprätthållandet av gemenskapens miljölagstiftning⁽⁶⁾, uppmanade rådet kommissionen att i synnerhet på grundval av arbetet inom Europeiska unionens nätverk för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftning, Impel, lägga fram ett förslag, för fortsatt behandling i rådet, till minimikriterier och/eller riktlinjer för den tillsyn som bedrivs på medlemsstatsnivå och till hur den praktiska tillämpningen av dessa kriterier eller riktlinjer skulle kunna övervakas av medlemsstaterna för att säkerställa enhetlig praktisk tillämpning och efterlevnad av miljölagstiftningen. Kommissionen har i sitt förslag beaktat det dokument som Impel lade fram i november 1997 om minimikriterier för tillsyn.

(4) I sin resolution av den 14 maj 1997 om kommissionens meddelande efterlyste Europaparlamentet gemenskapslagstiftning om miljötillsyn. Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén avgav positiva yttranden om kommissionens meddelande samt betonade vikten av miljötillsyn.

⁽⁶⁾ EGT C 321, 22.10.1997, s. 1.

- (5) Olika system och metoder för tillsyn finns redan i medlemsstaterna och bör inte ersättas av något tillsynssystem på gemenskapsnivå, vilket beaktades i rådets resolution av den 7 oktober 1997, och medlemsstaterna kommer att fortsätta att ansvara för miljötillsyn.
- (6) Tillsynssystemen och det faktum att miljötillsyn faktiskt utövas motverkar överträdelser av miljölagstiftningen, eftersom myndigheterna får möjlighet att upptäcka överträdelser och säkerställa att miljölagstiftningen efterlevs genom sanktioner och andra åtgärder. Tillsyn är således en ofrånkomlig länk i lagstiftningskedjan och ett effektivt instrument för att bidra till att gemenskapens miljölagstiftning genomförs och efterlevs på ett mer enhetligt sätt i hela gemenskapen samt för att undvika en snedvridning av konkurrensen.
- (7) Det finns för närvarande stora skillnader i medlemsstaternas tillsynssystem och tillsynsmetoder. Dessa skillnader gäller inte bara möjligheterna att utöva tillsyn utan även tillsynens omfattning och innehåll och till och med dess existens i vissa medlemsstater. Denna situation kan inte anses tillfredsställande med tanke på att målet är att gemenskapens miljölagstiftning genomförs, praktiskt tillämpas och efterlevs på ett mer effektivt och enhetligt sätt.
- (8) Det är därför nödvändigt i detta skede att införa riktlinjer i form av gemensamma minimikriterier som en gemensam bas för hur miljötillsyn skall utövas i medlemsstaterna.
- (9) Enligt gemenskapens miljölagstiftning skall det i medlemsstaterna finnas bestämmelser som ställer krav beträffande vissa utsläpp och verksamheter. Minimikriterier för att organisera och utöva tillsyn bör uppfyllas i medlemsstaterna, till en början vad gäller alla industrianläggningar och andra företag och inrättningar vars utsläpp till luft och/eller vatten och/eller bortskaffande av avfall eller återvinningsverksamheter är föremål för tillståndsgivning enligt gemenskapslagstiftningen.
- (10) Tillsynen bör ske med iakttagande av tillstånds- och tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning i medlemsstaterna.
- (11) För att detta tillsynssystem skall fungera effektivt bör medlemsstaterna säkerställa att deras miljötillsyn planeras i förväg.
- (12) Inspektion på plats är en viktig del av miljötillsynen.
- (13) Uppgifter och dokumentation som tillhandahålls av industriella operatörer som är registrerade inom ramen för gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning kan bli en värdefull informationskälla i samband med miljötillsyn.
- (14) För att slutsatser skall kunna dras från inspektionerna på plats skall rapporter sammanställas regelbundet.
- (15) Rapportering om tillsynen och allmänhetens tillgång till information som har samband med denna är viktiga medel för att se till att medborgare, icke-statliga organisationer och andra berörda parter genom insyn deltar i arbetet med att genomföra gemenskapens miljölagstiftning. Tillgången till denna information bör överensstämma med bestämmelserna i rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation⁽¹⁾.
- (16) Medlemsstaterna bör hjälpa varandra att administrera arbetet med denna rekommendation. Om medlemsstaterna i samarbete med Impel inrättar ett frivilligt rapporterings- och rådgivningssystem avseende tillsynsmyndigheter och tillsynsförfaranden skulle detta bidra till att främja bästa praxis i hela gemenskapen.
- (17) Medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen och rådet om sina erfarenheter av hur denna rekommendation fungerar och kommissionen kommer regelbundet att informera Europaparlamentet.
- (18) Kommissionen bör kontrollera hur denna rekommendation fungerar och verkar samt rapportera om detta till Europaparlamentet och rådet så snart som möjligt efter det att den mottagit medlemsstaternas rapporter.
- (19) Ytterligare arbete från Impels och medlemsstaternas sida i samarbete med kommissionen bör uppmuntras när det gäller bästa praxis i fråga om miljöinspektörernas kvalifikationer och utbildning.
- (20) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget och med hänsyn till skillnaderna i medlemsstaternas tillsynssystem och tillsynsmetoder kan målet med den föreslagna åtgärden bäst uppnås genom vägledning på gemenskapsnivå.

(12) Inspektion på plats är en viktig del av miljötillsynen.

(1) EGT L 158, 23.6.1990, s. 56.

(21) Mot bakgrund av de erfarenheter som görs vid arbetet med denna rekommendation och med beaktande av det ytterligare arbete som Impel kommer att utföra, liksom av resultaten av de eventuella frivilliga system som föreskrivs i denna rekommendation bör kommissionen överväga att vidareutveckla minimikriterierna när det gäller deras omfattning och innehåll och att lägga fram ytterligare förslag som, i tillämpliga fall, kan inbegripa ett förslag till direktiv.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS.

I

Syfte

Miljötillsyn bör utövas i medlemsstaterna i enlighet med minimikriterier för hur sådan tillsyn skall organiseras, utövas och följas upp samt för hur resultaten skall offentliggöras och därigenom förbättra efterlevnaden av gemenskapens miljölagstiftning och bidra till att genomförandet och säkerställandet av efterlevnaden av denna lagstiftning blir enhetligare i samtliga medlemsstater.

II

Räckvidd och definitioner

1. a) Denna rekommendation skall omfatta miljötillsyn av samtliga industrianläggningar och andra företag och inrättningar vars utsläpp till luften och/eller vattnet och/eller avfallshantering eller avfallsåtervinning regleras genom tillståndsgivning enligt gemenskapslagstiftningen, utan att detta påverkar tillämpningen av specifika tillsynsbestämmelser i befintlig gemenskapslagstiftning.
- b) I denna rekommendation är alla anläggningar och andra företag och inrättningar som nämns i 1 a ovan *reglerade anläggningar*.
2. I denna rekommendation avses med *miljötillsyn* en verksamhet som i tillämpliga fall omfattar följande uppgifter:
 - a) Kontrollera och verka för de reglerade anläggningarnas efterlevnad av de relevanta miljökrav som anges i gemenskapslagstiftningen, såsom denna genomförs i nationell lagstiftning eller tillämpas i den nationella rättsordningen (i det följande benämnda *krav i gemenskapslagstiftningen*).
 - b) Övervaka vilken inverkan de reglerade anläggningarna har på miljön i syfte att fastställa om ytterligare tillsyn eller förfaranden för att säkerställa efterlevnaden krävs (inbegripet utfärdande, ändring eller återkallande av tillstånd) för att säkerställa att kraven i gemenskapslagstiftningen följs.

- c) Utföra de arbetsuppgifter som krävs för att uppfylla ovan nämnda mål, inbegripet
 - inspektion på plats,
 - övervakning av hur miljö kvalitetsnormerna uppnås,
 - beaktande av rapporter och yttranden från miljörevisioner,
 - beaktande och kontroll av intern övervakning som utförts av en operatör vid reglerade anläggningar eller på dennes vägnar,
 - bedömning av den verksamhet som bedrivs vid den reglerade anläggningen,
 - kontroll av lokalerna och den relevanta utrustningen (inbegripet att utrustningen underhålls på ett adekvat sätt) samt av att miljöförvaltningen vid anläggningen är adekvat,
 - kontroll av relevanta register som förs av operatören vid reglerade anläggningar.

3. Miljötillsyn, inbegripet inspektion på plats, kan bestå av
 - a) rutinmässig tillsyn, dvs. tillsyn som är en del av ett planerat tillsynsprogram, eller
 - b) icke-rutinmässig tillsyn, dvs. tillsyn efter ett klagomål, i samband med att ett tillstånd utfärdas, förnyas eller ändras, eller vid utredningar av olyckor, tillbud och överträdelser.
4. a) Miljötillsyn får utövas av en offentlig myndighet på nationell, regional eller lokal nivå som har inrättats eller utsetts av medlemsstaten och som är ansvarig för de frågor som omfattas av den här rekommendationen.
 - b) De myndigheter som avses i 4 a får, i enlighet med sin nationella lagstiftning, till en annan juridisk person oavsett om denne omfattas av offentligrättslig eller privaträttslig lagstiftning delegera de uppgifter som anges i den här rekommendationen, dock under förutsättning att denna juridiska person inte har något personligt intresse av resultaten från denna tillsyn.
 - c) De myndigheter som avses i a och b ovan definieras som *tillsynsmyndigheter*.
5. I denna rekommendation avses med *operatör vid en reglerad anläggning* en fysisk eller juridisk person som driver eller kontrollerar den reglerade anläggningen, eller, när detta är tillåtet enligt den nationella lagstiftningen, till vilken har delegerats avgörande ekonomiska befogenheter vad gäller anläggningens tekniska funktion.

III

Organisering och utövande av miljötillsyn

1. Medlemsstaterna bör se till att miljötillsynen syftar till att uppnå en hög grad av miljöskydd, och de bör därför vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att miljötillsyn av reglerade anläggningar organiseras och utövas i enlighet med punkterna IV–VIII i denna rekommendation.

2. Medlemsstaterna bör hjälpa varandra i administrativt hänseende med att genomföra riktlinjerna i denna rekommendation genom att utbyta relevant information och, i tillämpliga fall, även tillsynstjänstemän.

3. För att kunna främja bästa praxis i hela gemenskapen, får medlemsstaterna, i samarbete med Impel, överväga att upprätta ett frivilligt system enligt vilken medlemsstaterna rapporterar och ger råd om tillsynsorgan och tillsynsförfaranden i medlemsstaterna, med vederbörlig hänsyn till de olika system och sammanhang inom vilka de agerar, och rapportera till berörda medlemsstater om resultaten.

IV

Miljötillsynsplaner

1. Medlemsstaterna bör se till att miljötillsynen planeras i förväg genom att alltid ha en eller flera miljötillsynsplaner som omfattar medlemsstatens hela territorium och de reglerade anläggningar som finns där. En sådan plan eller sådana planer bör göras tillgängliga för allmänheten i enlighet med direktiv 90/313/EEG.

2. Denna plan eller dessa planer kan utarbetas på nationell, regional eller lokal nivå. Medlemsstaterna bör dock se till att planen eller planerna är tillämpliga för alla typer av miljötillsyn av reglerade anläggningar inom deras territorium, liksom att de myndigheter som avses i punkt II.4 har utsetts för att utöva denna tillsyn.

3. Miljötillsynsplaner bör upprättas med utgångspunkt i följande:

- a) De krav i gemenskapslagstiftningen som skall uppfyllas.
- b) Ett register över de reglerade anläggningar som planen omfattar.
- c) En allmän bedömning av de viktigaste miljöproblemen inom det område som planen omfattar, och en allmän uppskattning av i vilken utsträckning de reglerade anläggningarna uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen.

d) Uppgifter om och från eventuell tidigare tillsyn.

4. Miljötillsynsplanerna bör

- a) vara anpassade efter berörda myndigheters tillsynsuppgifter och ta hänsyn till de reglerade anläggningar som berörs samt de risker och miljöpåverkan som följer av utsläpp från dessa anläggningar,
- b) ta hänsyn till relevant tillgänglig information om enskilda anläggningar eller typer av reglerade anläggningar, t.ex. rapporter som operatörer vid reglerade anläggningar har sänt in till myndigheterna, uppgifter från intern övervakning, information från miljörevisioner och yttranden om miljön, särskilt sådana som utarbetats vid reglerade anläggningar som är registrerade enligt gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning (EMAS), resultat från tidigare tillsyn och rapporter från övervakning av miljökvaliteten.

5. Varje miljötillsynsplan skall åtminstone

- a) innehålla en definition av det geografiska område som planen omfattar, vilket kan vara hela medlemsstatens territorium eller delar därav,
- b) gälla för en begränsad period, till exempel ett år,
- c) innehålla särskilda bestämmelser om hur planen skall uppdateras,
- d) ange vilka enskilda anläggningar eller typer av reglerade anläggningar planen omfattar,
- e) fastställa programmen för rutinmässig tillsyn med beaktande av miljöriskerna; i dessa program bör även, i tillämpliga fall, anges hur ofta inspektion på plats skall förekomma för olika typer av reglerade anläggningar eller vissa angivna reglerade anläggningar,
- f) upprätta och beskriva förfarandet för icke-rutinmässig tillsyn, som genomförs med anledning av bland annat klagomål, olyckor, tillbud eller överträdelser samt för tillståndsgivning,
- g) sörja för samordning mellan de olika tillsynsmyndigheterna, när så är lämpligt.

V

Inspektion på plats

1. Medlemsstaterna bör se till att följande kriterier tillämpas vid samtliga inspektioner på plats:

- a) En lämplig kontroll skall göras av efterlevnaden av de krav i gemenskapslagstiftningen som är relevanta för den aktuella tillsynen.

b) Om inspektion på plats skall genomföras av mer än en miljötillsynsmyndighet skall dessa utbyta information om sin respektive verksamhet och i så stor utsträckning som möjligt samordna inspektionerna på plats och annan miljötillsyn.

c) Det skall upprättas rapporter från inspektionerna på plats i enlighet med punkt VI, och dessa skall vid behov utbytas mellan behöriga nationella, regionala eller lokala tillsynsmyndigheter eller andra myndigheter som säkerställer efterlevnaden.

d) Inspektörer och andra tjänstemän som har befogenhet att göra inspektioner på plats skall ha laglig rätt att besöka anläggningen och få tillgång till information för att kunna utöva miljötillsyn.

2. Medlemsstaterna bör se till att tillsynsmyndigheterna regelbundet gör inspektioner på plats som en del av den rutinmässiga tillsynen och att följande ytterligare kriterier tillämpas för sådana inspektioner:

a) Alla former av relevant miljöpåverkan skall undersökas i enlighet med tillämpliga krav i gemenskapslagstiftningen, programmen för miljötillsyn och tillsynsmyndigheternas organisationsföreskrifter.

b) Sådana inspektioner på plats bör syfta till att främja och öka operatörernas kunskaper om och förståelse för tillämpliga krav i gemenskapslagstiftningen, miljörisker och vilken påverkan på miljön deras verksamhet kan ha.

c) De risker för och den påverkan av miljön som den reglerade anläggningen kan ha skall beaktas för att det skall kunna bedömas hur effektiva kraven är för de gällande tillstånden, och huruvida förbättringar eller andra ändringar av dessa krav är nödvändiga.

3. Medlemsstaterna bör även se till att icke-rutinmässig inspektion på plats genomförs under följande omständigheter:

a) När behöriga tillsynsmyndigheter undersöker allvarliga klagomål som rör miljön, och så snart som möjligt efter det att sådana klagomål har mottagits av myndigheterna.

b) Vid utredningar av allvarliga miljöolyckor, tillbud eller överträdelser, och så snart som möjligt efter det att de behöriga tillsynsmyndigheterna har fått kännedom om dessa händelser.

c) När så är lämpligt, som del i beslutet om huruvida och på vilka villkor ett första tillstånd skall utfärdas för en process eller verksamhet vid en reglerad anläggning eller den föreslagna platsen för en sådan anläggning, eller för att se till att kraven för tillstånd efterlevs när tillstånd har utfärdats och innan verksamheten inleds.

d) I tillämpliga fall innan ett tillstånd utfärdas på nytt, förnyas eller ändras.

VI

Rapporter och slutsatser efter inspektioner på plats

1. Medlemsstaterna bör se till att tillsynsmyndigheterna efter varje inspektion på plats sammanställer en rapport som innehåller en redogörelse för i vilken utsträckning den reglerade anläggningen uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen, en utvärdering därav samt en slutsats om huruvida eventuella ytterligare åtgärder skall följa, t.ex. förfaranden för att säkerställa efterlevnaden, inbegripet påföljder, beslut om nya eller ändrade tillstånd eller uppföljande tillsyn, inbegripet ytterligare inspektioner på plats. Rapporterna bör slutredigeras så snart som möjligt.

2. Medlemsstaterna bör se till att dessa rapporter föreligger i skriftlig form och i lätt tillgängliga databaser. De fullständiga rapporterna, eller när detta inte är praktiskt genomförbart, sammanfattningen av rapporterna, kommer att vidarebefordras till operatören vid den berörda reglerade anläggningen och finnas tillgängliga för allmänheten enligt direktiv 90/313/EEG.

VII

Utredningar av allvarliga olyckor, tillbud och överträdelser

Medlemsstaterna bör se till att den behöriga tillsynsmyndigheten utreder allvarliga olyckor, tillbud och överträdelser av gemenskapslagstiftningen, oavsett om myndigheten får kännedom om händelsen genom klagomål eller på annat sätt, för att

a) klarlägga orsakerna till händelsen, dess miljöpåverkan och i tillämpliga fall ansvar och eventuellt skadeståndsansvar i samband med händelsen och dess konsekvenser, samt vidarebefordra slutsatserna till den myndighet som ansvarar för efterlevnaden, om denna är en annan än tillsynsmyndigheten,

b) mildra och, om så är möjligt, avhjälpa händelsens miljöpåverkan genom att fastställa vilka åtgärder som operatören respektive myndigheterna lämpligen bör vidta,

c) bestämma vilka åtgärder som skall vidtas för att förhindra ytterligare olyckor, tillbud och överträdelser,

d) i tillämpliga fall, göra det möjligt att gå vidare med åtgärder för att säkerställa efterlevnaden eller med påföljder, och

e) se till att operatören företar en lämplig uppföljning.

IX

VIII

Rapportering om allmän miljötillsyn

1. Medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen om sina erfarenheter av arbetet med denna rekommendation tre år efter det att rekommendationen offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och därvid använda, i den utsträckning det är möjligt, all information som är tillgänglig från regionala och lokala tillsynsmyndigheter.
2. Rapporterna bör göras tillgängliga för allmänheten och bör i synnerhet innehålla följande:
 - a) Uppgifter om den personal och de andra resurser som tillsynsmyndigheterna förfogar över.
 - b) Detaljerade uppgifter om tillsynsmyndighetens roll och verksamhet vid utarbetande och genomförande av relevanta tillsynsplaner.
 - c) En översikt över den miljötillsyn som har utövats, inbegripet antalet gjorda inspektioner på plats, och över den andel reglerade anläggningar som har inspekterats (indelade efter typ) samt en uppskattning av hur lång tid det kommer att ta innan samtliga reglerade anläggningar av den typen har inspekterats.
 - d) Uppgift om i vilken utsträckning den reglerade anläggningen uppfyller kraven i gemenskapslagstiftningen, enligt tidigare tillsynsverksamhet och annan information som den behöriga myndigheten eventuellt förfogar över.
 - e) En sammanställning av de åtgärder, inklusive antal, som vidtagits som resultat av allvarliga klagomål, olyckor, tillbud och överträdelser.
 - f) En utvärdering av huruvida tillsynsplanerna för tillsynsmyndighetens del har varit framgångsrika eller ej, och eventuella rekommendationer till framtida planer.

Översyn och utveckling av rekommendationen

1. Kommissionen bör se över hur denna rekommendation fungerar och verkar så snart som möjligt efter det att de rapporter från medlemsstaterna som avses i punkt VIII har mottagits i syfte att ytterligare förbättra räckvidden av minimikriterierna mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av kriterierna och med hänsyn till andra synpunkter från berörda parter, inbegripet Impel.
2. Impel uppmanas att snarast möjligt i samarbete med kommissionen och andra berörda parter upprätta ett arbetsdokument om bästa praxis när det gäller kvalifikationer för miljöinspektörer med behörighet att utföra tillsyn för tillsynsmyndigheternas räkning eller under deras överinseende.
3. Medlemsstaterna bör, snarast möjligt, i samarbete med Impel, kommissionen och andra berörda parter, utveckla bästa praxis för utbildningsprogram för att tillgodose efterfrågan på kvalificerade miljöinspektörer.

X

Genomförande

Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om genomförandet av denna rekommendation med uppgifter om befintliga eller planerade miljötillsynsmekanismer senast tolv månader efter dagen för dess offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

...

...

Ordförande

Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 17 december 1998 lade kommissionen för rådets fram ett förslag till rådets rekommendation om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna (rättslig grund: artikel 175.1 i fördraget, f.d. artikel 130s.1).
2. Europaparlamentet avgav sitt yttrande vid första behandlingen den 16 september 1999.

Ekonomiska och sociala kommittén avgav sitt yttrande den 28 april 1999.

Regionkommittén avgav sitt yttrande den 16 september 1999.
3. Den 6 december 1999 lade kommissionen fram ett ändrat förslag för rådet.
4. Den 30 mars 2000 antog rådet en gemensam ståndpunkt i enlighet med artikel 251 i fördraget.

II. SYFTE

Som svar på en begäran i ärendet från rådet i dess resolution av den 7 oktober 1997 har kommissionen lagt fram det ovan nämnda förslaget till rekommendation.

Förslaget går ut på att man skall utarbeta riktlinjer för införande av minimikriterier vilka skall tillämpas i de olika faserna av den miljötillsyn som utövas i medlemsstaterna och kommer att bidra till att stärka överensstämmelsen med gemenskapens miljölagstiftning och förbättra införandet och tillämpningen av denna i samtliga medlemsstater.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Allmänna kommentarer

Kommissionen har under förutsättning att förslaget alljämt har formen av en rekommendation i sak godtagit fem av de femton ändringsförslag som Europaparlamentet antagit. Genom den gemensamma ståndpunkt som rådet antagit, i vilken rådet ställer sig bakom kommissionens lösning med en rekommendation om att i det nuvarande skedet införa minimikriterier för miljötillsynen i medlemsstaterna, införs i princip helt eller delvis ett stort antal av de ändringsförslag från Europaparlamentet som kommissionen godtagit i sitt ändrade förslag.

De av Europaparlamentets ändringsförslag som kommissionen inte bibehållit anges i samband med de särskilda kommentarer som lämnats till olika delar av den gemensamma ståndpunkten.

Särskilda kommentarer

De viktigaste ändringar som införts i texten och godkänts av rådet anges ingående nedan.

Ingressen

Rådet har ändrat ingressen för att anpassa den till innehållet i den gemensamma ståndpunkten. För att uppnå större tydlighet och konsekvens har således några av de befintliga skälen ändrats – nämligen *skäl 8* (de minimikriterier som i detta skede är nödvändiga), *skäl 9* (om räckvidden, enligt klarläggande under punkt II) och *skäl 16* (om frivilliga system, enligt punkt III) – och följande nya skäl har lagts till:

- *Skäl 5*: Erkännande av att det i medlemsstaterna redan finns olika system och metoder för tillsyn i enlighet med rådets resolution av den 7 oktober 1997 samt framhållande av att ansvaret för uppgifter som rör miljötillsyn även i fortsättningen kommer att åvila medlemsstaterna.
- *Skäl 10*: Uppdelningen av ansvaret mellan tillstånds- och tillsynsmyndigheterna bör beaktas vid tillsynsbesöken.
- *Skäl 17*: Krav på att medlemsstaterna skall rapportera till kommissionen och rådet om sina erfarenheter vid tillämpningen av rekommendationen och påföljande anmodan till kommissionen att regelbundet informera Europaparlamentet.
- *Skäl 19*: Ytterligare arbete från Impels och medlemsstaternas sida i samarbete med kommissionen i fråga om miljöinspektörernas kvalifikationer och utbildning.
- *Skäl 21*: Mot bakgrund av de erfarenheter som medlemsstaterna gör vid tillämpningen av denna rekommendation och med beaktande av det ytterligare arbete som Impel kommer att utföra, liksom mot bakgrund av resultaten av de frivilliga system som inrättas enligt rekommendationen kommer kommissionen att överväga att vidareutveckla minimikriterierna när det gäller deras omfattning och innehåll och att lägga fram ytterligare förslag som, ifall det är lämpligt, kan inbegripa ett förslag till direktiv.

Rådet har inte tagit med det nya skäl som rör Europeiska miljöbyrån, vilket Europaparlamentet föreslagit och kommissionen i sitt ändrade förslag godtagit, eftersom miljöbyrån inte tilldelats någon uppgift på det aktuella området genom den gemensamma ståndpunkten.

Punkt I (Syfte)

Syftet med den föreslagna rekommendationen är att ange de minimikriterier som medlemsstaterna skall använda när de lägger upp, genomför och följer upp miljötillsynen samt offentliggör resultaten av denna för att därmed efterlevnaden av gemenskapens miljölagstiftning i samtliga medlemsstater skall förbättras samt för att bidra till att genomförandet och tillämpningen av denna lagstiftning skall bli mer enhetlig. Uppläggnings- och skrivningen är i allt väsentligt oförändrade (endast smärre redaktionella ändringar har gjorts av rådet i syfte att förbättra tydligheten).

Punkt II (Definitioner)

Rådet har förtydligat rekommendationens räckvidd och begränsat den (*punkt 1 a*) när det gäller vilken typ av anläggningar som minimikriterierna är tillämpliga på. Den omfattar nu alla industrianläggningar och andra företag och verksamheter vars utsläpp i luften och/eller vattnet och/eller avfallshantering eller avfallsåtervinning regleras genom tillståndsgivning enligt gemenskapslagstiftningen ("reglerade anläggningar") utan att detta inverkar på specifika tillsynsbestämmelser i befintlig gemenskapsrätt.

Rådet har inte tagit med kärnkraftsanläggningar, vilka ursprungligen omfattades av kommissionens förslag, i den gemensamma ståndpunkt eftersom de anläggningar som lyder under Euratomfördraget omfattas av separat och specifik lagstiftning och denna vid behov bör vidareutvecklas och ändras inom den ramen.

Denna punkt har omarbetats på annat sätt för att uppnå större tydlighet, till exempel genom klargörande av vad som avses med "krav i gemenskapslagstiftningen" (*punkt 2 a*), uppföljning grundad på resultat av övervakning av de "reglerade anläggningarnas" inverkan på miljön (*punkt 2 b*) samt klargörande av vilka arbetsuppgifter som skall omfattas av miljötillsynen (*punkt 2 c*).

Punkt III (Organisering och utövande av miljötillsyn)

Den viktigaste ändring som rådet har infört är *tillägg av en punkt 3* som syftar till att främja bästa praxis på detta område i hela gemenskapen, varigenom medlemsstaterna, i samarbete med Impel (Europeiska unionens nätverk för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftning) skall kunna överväga att upprätta frivilliga ordningar, enligt vilka medlemsstaterna rapporterar och ger råd om tillsynsorgan och tillsynsförfaranden i medlemsstaterna, med vederbörlig hänsyn till de olika system och sammanhang inom vilka de agerar, och rapporterar till berörda medlemsstater om resultaten.

Rådet tog inte med Europaparlamentets ändringsförslag om att lägga till en punkt som handlade om förhindrande av olaglig miljöpraxis över gränserna genom samordning av tillsynen medlemsstaterna emellan, eftersom detta varken var lämpligt eller helt tydligt i detta sammanhang, medan aspekterna när det gäller samordning bland tillsynsorganen lades till i den följande punkt IV (se ny punkt 5 g nedan).

Punkt IV (Miljötillsynsplaner)

Rådet har infört några ändringar för att göra texten tydligare och bättre, framför allt när det gäller följande:

Punkt 3 d: Beaktande av uppgifter om och från tidigare tillsynsverksamhet, om de finns tillgängliga.

Punkt 4 b: Beaktande av rapporter från reglerade anläggningar som är registrerade enligt gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning (EMAS).

Punkt 5 e: Beaktande av miljöriskerna i programmen för rutintillsyn.

En ny punkt 5 g: Säkerställande av samordning mellan olika tillsynsmyndigheter, när så är lämpligt.

Punkt V (Inspektioner på plats)

De viktigaste ändringarna, som framför allt rör utformningen, syftar till att göra texten i rekommendationen tydligare och att underlätta dess genomförande.

De rör följande:

Punkt 1 a: Lämplig kontroll av efterlevnaden av krav i EG-lagstiftningen.

Punkt 2 a: Ytterligare kriterier för rutininspektioner på plats (granskning av alla former av relevant miljöpåverkan).

Punkt 3 c: Omständigheter för genomförande av icke rutinmässiga inspektioner på plats (vid behov för att vara till hjälp när ett första tillstånd skall utfärdas eller för att säkerställa att kraven för tillstånd efterlevs).

Punkt VI (Rapporter och slutsatser efter inspektioner på plats)

Den viktigaste ändring som rådet har infört när det gäller krav på rapportering rör *punkt 2* där enligt den gemensamma ståndpunkten de fullständiga rapporterna, och om detta inte är möjligt slutsatserna i sådana rapporter, skall vidarebefordras till verksamhetsutövaren vid den berörda reglerade anläggningen och finnas tillgängliga för allmänheten enligt direktiv 90/313/EEG. Rådet har följt ett pragmatiskt tillvägagångssätt för att undvika ett omständligt förfarande varigenom den fullständiga rapporten i varje fall vidarebefordras till den berörda utövaren samtidigt som det emellertid säkerställs att dessa rapporter även finns tillgängliga för allmänheten i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning på detta område.

När det gäller tidsfristen för utarbetande av rapporterna har rådet visserligen inte godtagit den exakta tidsfrist som Europaparlamentet anger (två månader) men ändå tagit hänsyn till andan i detta ändringsförslag genom att i den gemensamma ståndpunkten lägga till att rapporterna bör slutredigeras så snart som möjligt (*punkt 1*).

Punkt VII (Utredningar av allvarliga olyckor, tillbud och överträdelser)

Rådet har stramat upp texten genom att i slutet av *punkt 1* (*punkt 1 e*) inlemma bestämmelsen om att verksamhetsutövaren skall företa en lämplig uppföljning (*punkt 2* i kommissionens förslag).

Punkt VIII (Rapportering om allmän miljötillsyn)

Rådet har omformulerat en del av texten för att skapa större tydlighet och bättre enhetlighet med de övriga punkterna i rekommendationen med hänsyn till den tidsfrist inom vilken medlemsstaterna skall rapportera om sina erfarenheter av genomförandet av rekommendationen och till rapporternas innehåll som har stramats upp i den gemensamma ståndpunkten.

Punkt IX (Översyn och utveckling av rekommendationen)

Denna punkt som har fått ett nytt namn i den gemensamma ståndpunkt har rådet utvidgat genom att i princip godta Europaparlamentets ändringsförslag vilka nu har inlemts i de *nya punkterna 2 och 3* och handlar om miljöinspektörernas kvalifikationer (Impel uppmanas att i samarbete med kommissionen och andra berörda parter upprätta ett arbetsdokument på detta området) och om utbildningsprogram (varvid medlemsstaterna i samarbete med kommissionen och Impel bör utveckla bästa praxis).

Rådet har inte ansett det lämpligt att nämna Europeiska miljöbyråns roll i detta sammanhang, vilket Europaparlamentet hade föreslagit och kommissionen godtagit i sitt ändrade förslag.

Punkt X (Genomförande)

Texten har ändrats i den gemensamma ståndpunkten för att överensstämma med standardformuleringen.

Kommissionen har godkänt rådets ändringar.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 25/2000**antagen av rådet den 30 mars 2000****inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/.../EG av den ... om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan**

(2000/C 137/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 174 i fördraget skall gemenskapens miljöpolitik bidra bl.a. till att bevara, skydda och förbättra miljön, skydda människors hälsa och till att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt samt bygga på försiktighetsprincipen. Enligt artikel 6 i fördraget skall miljöskyddskraven integreras i utformningen av gemenskapens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.

(2) I det femte miljöåtgärdsprogrammet: Mot en hållbar utveckling – Europeiska gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling⁽⁵⁾, vilket kompletteras av beslut nr 2179/98/EG⁽⁶⁾ om en översyn av programmet, bekräftas vikten av att bedöma vad olika planer och program kan antas medföra för miljöpåverkan.

(3) Miljökonsekvensbedömningar är viktiga för att integrera miljööverväganden vid utarbetande och antagande av vissa planer och program som kan antas medföra betydande miljöpåverkan i medlemsstaterna, eftersom det därigenom säkerställs att sådan påverkan till följd av genomförandet av planer och program beaktas när dessa förbereds och innan de antas.

(4) Antagandet av förfaranden för miljökonsekvensbedömning på planerings- och programplaneringsstadiet bör gynna företagen genom att dessa får mer konsekventa ramar att verka inom genom att relevant miljöinformation införs i beslutsfattandet. Införandet av en bredare uppsättning faktorer i beslutsfattandet bör bidra till hållbarare och effektivare lösningar.

(5) De olika system för miljökonsekvensbedömning som tillämpas i medlemsstaterna bör innehålla en uppsättning gemensamma minimikrav för förfaranden som är nödvändiga för att bidra till en hög miljöskyddsnivå.

(6) De system för miljökonsekvensbedömning av planer och program som tillämpas i gemenskapen bör säkerställa att det förekommer lämpligt gränsöverskridande samråd när det genomförande av en plan eller ett program som förbereds i en medlemsstat kan antas medföra betydande miljöpåverkan i en annan medlemsstat.

(7) Det krävs därför åtgärder på gemenskapsnivå för att fastställa minimiramar för miljökonsekvensbedömningen, vari anges de övergripande principerna för miljökonsekvensbedömningssystemet och som med beaktande av subsidiaritetsprincipen överlåter detaljerna åt medlemsstaterna; gemenskapens åtgärder bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå fördragets mål i fråga om miljön.

(1) EGT C 129, 25.4.1997, s. 14 och EGT C 83, 25.3.1999, s. 13.

(2) EGT C 287, 22.9.1997, s. 101.

(3) EGT C 64, 27.2.1998, s. 63 och EGT C 374, 23.12.1999, s. 9.

(4) Europaparlamentets yttrande av den 20 oktober 1998 (EGT C 341, 9.11.1998, s. 18), rådets gemensamma ståndpunkt av den 30 mars 2000 och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

(5) EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

(6) EGT L 275, 10.10.1998, s. 1.

(8) Detta direktiv avser förfaranden, och kraven i direktivet bör antingen integreras i befintliga förfaranden i medlemsstaterna eller införas i särskilt inrättade förfaranden. För att undvika att bedömningen görs två gånger bör medlemsstaterna i tillämpliga fall ta hänsyn till att bedömningar kommer att göras på olika nivåer i en hierarki av planer och program.

- (9) Samtliga planer och program som utarbetas för ett antal sektorer och i vilka ramen fastställs för kommande tillstånd för de projekt som anges i bilagorna I och II till rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt⁽¹⁾ och samtliga planer och program som har ansetts kräva en bedömning i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter⁽²⁾ kan antas medföra betydande miljöpåverkan och bör i regel undergå en systematisk miljökonsekvensbedömning. När det i dessa fastställs hur små områden skall användas på lokal nivå eller när de utgör mindre ändringar till ovan nämnda planer eller program, bör de bedömas endast när medlemsstaterna finner att de kan antas medföra betydande miljöpåverkan.
- (10) Andra planer och program vari fastställs ramen för kommande tillstånd för projekt kanske inte medför betydande miljöpåverkan i samtliga fall och bör bedömas endast när medlemsstaterna finner att de kan antas medföra sådan påverkan.
- (11) När medlemsstaterna gör sådana avgöranden, bör de ta hänsyn till de relevanta kriterier som anges i detta direktiv.
- (12) På grund av sina speciella särdrag bör vissa planer och program inte omfattas av detta direktiv.
- (13) När det i enlighet med detta direktiv krävs en bedömning, bör det utarbetas en miljörapport som innehåller relevant information i enlighet med detta direktiv, varvid den betydande miljöpåverkan som genomförandet av planen eller programmet kommer att medföra samt vettiga alternativ identifieras, beskrivs och utvärderas varvid hänsyn skall tas till planens eller programmets mål och geografiska räckvidd. Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om alla åtgärder som de vidtar angående miljörapporternas kvalitet.
- (14) För att bidra till en öppnare beslutsprocess och i syfte att säkerställa att de uppgifter som lämnas för bedömningen är uttömmande och tillförlitliga är det nödvändigt att föreskriva att myndigheter med relevant miljöansvar och allmänheten skall höras under bedömningen av planer och program, samt att lämpliga tidsramar fastställs som ger tillräckligt med tid för samråd, inbegripet avgivande av yttranden.
- (15) Om genomförandet av en plan eller ett program som utarbetats i en medlemsstat kan antas medföra betydande miljöpåverkan i en annan medlemsstat, bör det föreskrivas att de berörda medlemsstaterna skall samråda med varandra, och att de behöriga myndigheterna och allmänheten skall informeras och ges tillfälle att yttra sig.
- (16) Miljörapporten, de yttranden som avgivits av de behöriga myndigheterna och allmänheten samt resultaten av ett eventuellt gränsöverskridande samråd bör beaktas när planen eller programmet utarbetas och innan de antas eller innan de genomgår lagstiftningsförfarandet.
- (17) Medlemsstaterna bör se till att de behöriga myndigheterna och allmänheten informeras när en plan eller ett program antas samt att relevant information görs tillgänglig för dem.
- (18) Om skyldigheten att göra miljökonsekvensbedömningar samtidigt följer av detta direktiv och annan gemenskapslagstiftning, såsom rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar⁽³⁾, direktiv 92/43/EEG (eller direktiv .../.../EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område^(*)) kan medlemsstaterna för att undvika att bedömningen görs två gånger föreskriva samordnade eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i den relevanta gemenskapslagstiftningen.
- (19) Kommissionen bör utarbeta en första rapport om direktivets tillämpning och effektivitet fem år efter det att direktivet trätt i kraft och därefter vart sjunde år. För att integrera miljöskyddskraven ytterligare samt för att ta hänsyn till de erfarenheter som gjorts bör den första rapporten, om lämpligt, åtföljas av förslag till ändring av detta direktiv, särskilt när det gäller möjligheten att utvidga dess räckvidd till att omfatta andra områden eller sektorer samt andra typer av planer och program.

(1) EGT L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktivet ändrat genom direktiv 97/11/EG (EGT L 73, 14.3.1997, s. 5).

(2) EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/62/EG (EGT L 305, 8.11.1997, s. 42).

(3) EGT L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/49/EG (EGT L 223, 13.8.1997, s. 9).

(*) Skall införas om det direktivet antas före det här direktivet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att sörja för en hög nivå på skyddet av miljön och bidra till att integrera miljöaspekter i utarbetandet och antagandet av planer och program för att främja en hållbar utveckling, genom att säkerställa att en miljökonsekvensbedömning genomförs i enlighet med detta direktiv för vissa planer och program som kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *planer och program*: planer och program samt ändringar av dessa
 - som utarbetas och/eller antas av en myndighet på nationell, regional eller lokal nivå eller som utarbetas av en myndighet för att antas av parlamentet eller regeringen genom ett lagstiftningsförfarande och
 - som krävs i lagar och andra författningar.
- b) *miljökonsekvensbedömning*: utarbetande av en miljörapport, genomförande av samråd, beaktande av miljörapporten och resultaten av samrådet i beslutsprocessen samt bestämelsen om information om beslutet i enlighet med artiklarna 4–9.
- c) *miljörapport*: den del av plan- eller programdokumentationen som innehåller de uppgifter som krävs i artikel 5 och i bilaga I.
- d) *allmänheten*: fysiska eller juridiska personer och deras sammanslutningar, organisationer eller grupper.

Artikel 3

Räckvidd

1. En miljökonsekvensbedömning, i enlighet med artiklarna 4–9 i detta direktiv skall utföras för planer och program som avses i punkterna 2 till 4 och som kan antas medföra betydande miljöpåverkan.
2. Om inte annat följer av punkt 3 skall en miljökonsekvensbedömning utföras för alla planer och program
 - a) som utarbetas för jord- och skogsbruk, fiske, energi, industri, transporter, avfallshantering, vattenförvaltning, telekommunikationer, turism samt fysisk planering eller

markanvändning och i vilka förutsättningarna anges för kommande tillstånd för projekt enligt bilagorna I och II till direktiv 85/337/EEG eller

- b) som med tanke på att de kan antas påverka områden kräver en bedömning enligt artiklarna 6 eller 7 i direktiv 92/43/EEG.

3. Planer och program som avses i punkt 2 och i vilka användningen av små områden på lokal nivå fastställs och mindre ändringar i planer och program som avses i punkt 2 skall kräva en miljökonsekvensbedömning endast om medlemsstaten finner att de kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

4. Medlemsstaterna skal avgöra om andra planer och program än de som avses i punkt 2 och i vilka ramen fastställs för kommande tillstånd för projekt kan antas medföra betydande miljöpåverkan.

5. Medlemsstaterna skall avgöra om planer eller program som avses i punkterna 3 och 4 ovan kan antas medföra betydande miljöpåverkan antingen genom att undersöka varje enskilt fall eller genom att specificera typer av olika slags planer och program eller genom att kombinera båda dessa tillvägagångssätt och i samtliga fall med hänsyn till relevanta kriterier i bilaga II.

6. När det görs en undersökning av varje enskilt fall och när olika slags planer och program i enlighet med punkt 5 specificeras skall samråd äga rum med de myndigheter som avses i artikel 6.3.

7. Medlemsstaterna skall se till att de slutsatser som följer av punkt 5 ovan görs tillgängliga för allmänheten.

8. Följande planer och program skall inte omfattas av detta direktiv:

— Planer och program som endast syftar till att tjäna nationellt försvar eller civil beredskap.

— Finansiella planer eller budgetplaner.

— Planer och program som omfattas av programperioden 2000–2006 enligt rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽¹⁾ eller av programperioderna 2000–2006 och 2000–2007 enligt rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

*Artikel 4***Allmänna skyldigheter**

1. Den miljökonsekvensbedömning som avses i artikel 3 skall utföras under utarbetandet och innan en plan eller ett program antas eller genomgår lagstiftningsförfarandet.
2. Kraven i detta direktiv skall antingen integreras i medlemsstaternas befintliga förfaranden för antagande av planer och program eller införas i förfaranden som har inrättats för att följa detta direktiv.
3. Om planer och program ingår i ett hierarkiskt system skall medlemsstaterna för att undvika att bedömningen görs två gånger ta hänsyn till att bedömningen i enlighet med detta direktiv kommer att utföras på olika nivåer i systemet.

*Artikel 5***Miljörapport**

1. Om en miljökonsekvensbedömning krävs enligt artikel 3.1 skall det utarbetas en miljörapport där den miljöpåverkan som planens eller programmets genomförande kan antas medföra och rimliga alternativ med hänsyn till planens eller programmets mål och geografiska räckvidd identifieras, beskrivs och utvärderas. De uppgifter som skall lämnas för detta ändamål anges i bilaga I.
2. Den miljörapport som utarbetas enligt punkt 1 skall inbegripa den information som rimligtvis kan krävas med hänsyn till aktuella kunskaper och bedömningsmetoder, planens eller programmets innehåll och detaljrikedom, var i beslutsprocessen planen eller programmet befinner sig och i vilken omfattning vissa frågor bedöms bättre på olika nivåer i beslutsprocessen för att undvika att bedömningen görs två gånger.
3. Relevanta uppgifter som är tillgängliga om planernas och programmets miljöpåverkan och som erhållits på andra beslutsnivåer eller genom annan gemenskapslagstiftning kan användas för att tillhandahålla de uppgifter som avses i bilaga I.
4. Samråd skall äga rum med de myndigheter som avses i artikel 6.3 när beslut fattas om omfattningen av och graden av detaljrikedom i de uppgifter som måste ingå i miljörapporten.

*Artikel 6***Samråd**

1. Utkastet till plan eller program och den miljörapport som utarbetats enligt artikel 5 skall göras tillgänglig för de myndigheter som avses i punkt 3 nedan och för allmänheten.
2. De myndigheter som avses i punkt 3 nedan och den allmänhet som avses i punkt 4 skall ges möjlighet att på ett tidigt stadium och inom rimlig tid yttra sig om utkastet till plan eller program och den bifogade miljörapporten innan planen eller programmet antas eller genomgår lagstiftningsförfarandet.
3. Medlemsstaterna skall utse de myndigheter med vilka samråd skall äga rum och som på grund av sitt särskilda miljöansvar kan antas bli berörda av miljöpåverkan av genomförandet av planer och program.
4. Medlemsstaterna skall definiera allmänheten med avseende på punkt 2 och därvid inbegripa relevanta icke-statliga organisationer t.ex. sådana som främjar miljöskydd och andra berörda organisationer.
5. De närmare bestämmelserna om information till och samråd med myndigheterna och allmänheten skall beslutas av medlemsstaterna.

*Artikel 7***Gränsöverskridande samråd**

1. Om en medlemsstat anser att genomförandet av en plan eller ett program som utarbetas för dess territorium kan antas medföra betydande miljöpåverkan i annan medlemsstat eller om en medlemsstat som kan antas komma att påverkas betydligt begär det, skall den medlemsstat på vars territorium planen eller programmet utarbetas översända en kopia av utkastet till plan eller program och miljörapporten till den andra medlemsstaten innan planen eller programmet antas eller genomgår lagstiftningsförfarandet.
2. Om en medlemsstat får en kopia av ett utkast till plan eller program och en miljörapport enligt punkt 1 skall den meddela den andra medlemsstaten om den önskar samråda innan planen eller programmet antas eller genomgår lagstiftningsförfarandet, och om detta är fallet skall den berörda medlemsstaten inleda samråd om den gränsöverskridande miljöpåverkan som genomförandet av planen eller programmet kan antas medföra och om de planerade åtgärderna för att minska eller eliminera sådana effekter.

Om sådana samråd äger rum skall de berörda medlemsstaterna komma överens om de närmare arrangemangen för att säkerställa att de myndigheter som avses i artikel 6.3 och den allmänhet som avses i artikel 6.4 i den medlemsstat som kan antas komma att påverkas betydligt informeras och ges möjlighet att yttra sig inom en rimlig tidsram.

3. Om det krävs av medlemsstater enligt denna artikel att de skall samråda, skall de i början av ett sådant samråd enas om en rimlig tidsram för hur länge samrådet skall pågå.

Artikel 8

Beslutsfattande

Den miljörapport som utarbetats enligt artikel 5, yttranden enligt artikel 6 och resultaten av alla gränsöverskridande samråd som inletts enligt artikel 7 skall beaktas under utarbetandet och innan planen eller programmet antas eller genomgår lagstiftningsförslaget.

Artikel 9

Information om beslutet

1. När en plan eller ett program antas skall medlemsstaterna se till att de myndigheter som avses i artikel 6.3, allmänheten och alla medlemsstater med vilka samråd har ägt rum enligt artikel 7 informeras och att de som har informerats på detta sätt får tillgång till

- a) planen eller programmet såsom de antagits och
- b) ett utlåtande med en sammanfattning av hur miljöaspekterna har integrerats i planen eller programmet och hur den miljörapport som utarbetats enligt artikel 5, yttranden enligt artikel 6 och resultaten av samråd enligt artikel 7 har beaktats i enlighet med artikel 8 och skälen till att den plan eller det program som antagits valts mot bakgrund av andra rimliga alternativ som diskuterats.

2. De närmare bestämmelserna om den information som avses i punkt 1 skall beslutas av medlemsstaterna.

Artikel 10

Förhållandet till annan gemenskapslagstiftning

1. Miljökonsekvensbedömningar som utförs enligt detta direktiv påverkar inte tillämpningen av kraven i rådets direktiv 85/337/EEG eller kraven i annan gemenskapslagstiftning.

2. För planer och program för vilka skyldigheten att utföra miljökonsekvensbedömningar följer samtidigt både av detta direktiv och annan gemenskapslagstiftning kan medlemsstaterna föreskriva samordnade eller gemensamma förfaranden som uppfyller kraven i den relevanta gemenskapslagstiftningen, bland annat för att undvika att bedömningen görs två gånger.

Artikel 11

Information, rapportering och översyn

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta information om sina erfarenheter av tillämpningen av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla åtgärder som de vidtar beträffande miljörapporternas kvalitet.

3. Senast den ...(*) skall kommissionen överlämna en första rapport om direktivets tillämpning och verkan till Europaparlamentet och rådet.

För att ytterligare integrera miljöskyddskraven i enlighet med artikel 6 i fördraget och med beaktande av de erfarenheter som vinnas vid tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna skall en sådan rapport om det är lämpligt åtföljas av förslag till ändringar av detta direktiv. Kommissionen kommer särskilt att överväga möjligheten att utvidga detta direktivs räckvidd till att omfatta andra områden/sektorer och andra slags planer och program.

Därefter skall en ny utvärderingsrapport läggas fram vart sjunde år.

4. Kommissionen skall rapportera om förhållandet mellan detta direktiv och förordningarna (EG) nr 1260/1999 och (EG) nr 1257/1999 i god tid innan de programperioder som fastställs i de förordningarna löper ut.

Artikel 12

Genomförande av direktivet

1. Medlemsstaterna skall anta de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ...(**). Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

(*) Fem år efter detta direktivs ikraftträdande.

(**) Tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

3. Den skyldighet som avses i artikel 4.1 skall endast gälla de planer och program som formellt började förberedas först efter den dag som avses i punkt 1.

Artikel 14

4. Senast den ...(*) skall medlemsstaterna utöver att underätta kommissionen om de åtgärder som avses i punkt 1, dessutom lämna kommissionen separat information om de olika slags planer eller program som i enlighet med artikel 3 kommer att bli föremål för en miljökonsekvensbedömning i enlighet med detta direktiv. Kommissionen skall göra denna information tillgänglig för medlemsstaterna. Informationen skall uppdateras regelbundet.

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

(*) Tre år efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

BILAGA I

Uppgifter som avses i artikel 5.1

Följande uppgifter skall lämnas enligt artikel 5.1 om inte annat följer av artikel 5.2 och 5.3:

- a) En sammanfattning av planens eller programmets innehåll, huvudsakliga mål och förhållandet till andra relevanta planer och program.
- b) Väsentliga förhållanden i tillståndet hos miljön och dess sannolika utveckling om planen eller programmet inte genomförs.
- c) De kännetecknande miljöförhållandena i områden som kan antas komma att påverkas betydligt.
- d) Alla befintliga miljöproblem som är relevanta för planen eller programmet, däribland i synnerhet sådana som berör något område av särskild betydelse för miljön, såsom områden som anges enligt direktiven 79/409/EEG och 92/43/EEG.
- e) De mål för skydd av miljön som uppställts på internationell nivå och på gemenskaps- eller medlemsstatsnivå och som är relevanta för planen eller programmet och det sätt på vilket dessa mål och varje form av miljöhänsyn har beaktats under utarbetandet av planen eller programmet.
- f) Den betydande miljöpåverkan som kan antas uppkomma(*)
- g) De åtgärder som planeras för att förhindra, minska och så långt som möjligt uppväga varje betydande negativ miljöpåverkan som följer av att planen eller programmet genomförs.
- h) En sammanfattning av skälen till att valet av de alternativ som behandlats och en beskrivning av hur bedömningen gjorts och vilka problem som uppstått (t.ex. tekniska brister eller brist på know-how) när de begärda uppgifterna sammanställdes.
- i) En beskrivning av de åtgärder som planeras för övervakning av genomförandet av planen eller programmet.
- j) En icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som ges under ovanstående rubriker.

(*) Denna påverkan bör inbegripa sekundära, kumulativa, samverkande, permanenta och tillfälliga, positiva och negativa effekter på kort, medellång och lång sikt.

BILAGA II

Kriterier för att avgöra den sannolika betydelsen av de effekter som avses i artikel 3.5

- 1) Särdragen i planer och program, särskilt med hänsyn till
 - i vilken utsträckning planen eller programmet anger förutsättningarna för projekt och andra verksamheter när det gäller plats, art, storlek och driftsförhållanden eller genom att fördela resurser,
 - i vilken utsträckning planen eller programmet påverkar andra planer eller program, inklusive sådana som ingår i ett hierarkiskt system,
 - planens eller programmets betydelse för integreringen av miljöaspekter särskilt för att främja en hållbar utveckling,
 - miljöproblem som är relevanta för planen eller programmet,
 - planens eller programmets betydelse för genomförandet av gemenskapens miljölagstiftning (t.ex. planer och program som har samband med avfallshantering eller skydd av vatten).
 - 2) Särdragen hos påverkan och hos det område som kan antas komma att påverkas, särskilt med hänsyn till
 - sannolikhet, varaktighet och frekvens av påverkan och möjligheten att åtgärda den,
 - påverkans ackumulerade art,
 - påverkans gränsöverskridande art,
 - riskerna för människors hälsa eller för miljön (t.ex. på grund av olyckor),
 - påverkans storlek och fysiska omfattning (geografiskt område och antalet personer som kan antas komma att beröras),
 - betydelsen av och sårbarheten hos det område som kan antas komma att beröras på grund av
 - kulturarvet eller speciella särdrag i naturen,
 - överskridna miljökvalitetsstandarder eller gränsvärden,
 - intensiv markanvändning,
 - påverkan av områden eller natur som har erkänd nationell, gemenskaps- eller internationell skyddsstatus.
-

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

- 1) Den 3 april 1997 sände kommissionen rådet ett förslag till rådets direktiv om bedömning av vissa planers och programs inverkan på miljön, grundat på artikel 130s.1 (nuvarande artikel 175.1) i fördraget⁽¹⁾.
- 2) Europaparlamentet yttrade sig den 20 oktober 1998⁽²⁾. Ekonomiska och sociala kommittén yttrade sig om förslaget den 29 maj 1997⁽³⁾, medan Regionkommittén avgav sitt yttrande den 20 november 1997⁽⁴⁾.
- 3) Efter dessa yttranden förelade kommissionen rådet ett ändrat förslag den 19 februari 1999⁽⁵⁾. Regionkommittén avgav sitt yttrande om det ändrade förslaget den 24 september 1999⁽⁶⁾.
- 4) Den 30 mars 2000 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 251.2 i fördraget (f.d. artikel 189b).

II. SYFTE

Syftet med detta direktiv är att sörja för att en miljökonsekvensbedömning genomförs och att resultaten beaktas under förberedelserna och före antagandet av vissa planer och program som sannolikt får betydande miljöeffekter. Det är avsett som ett komplement till miljökonsekvensbedömningen av projekt enligt MKB-direktivet⁽⁷⁾, vilken äger rum i ett senare skede av beslutsprocessen.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN⁽⁸⁾

Det visade sig att direktivet, såsom det förelåg i kommissionens förslag, vållade stora svårigheter, främst beroende på de helt olika system och förfaranden som gäller för planering och programplanering i medlemsstaterna. Det visade sig i synnerhet att vissa delar av förslaget, och framför allt dess räckvidd, behövde preciseras ytterligare för att undvika att de ger upphov till problem vid genomförandet.

Rådet försökte därför införa ett så stort mått av rättssäkerhet som möjligt genom att klarare definiera direktivets räckvidd och medlemsstaternas förpliktelser. Förpliktelsen att genomföra en bedömning kopplades särskilt till krav som finns i gemenskapslagstiftningen, medan medlemsstaterna däremot skulle vara tvungna att på grundval av överenskomna kriterier utvärdera behovet av en bedömning, då en sådan uttrycklig koppling saknas. Denna metod dvs. åtskillnad mellan obligatorisk bedömning och bedömning som medlemsstaterna skall besluta om, liknar den metod som antogs för MKB-direktivet.

⁽¹⁾ EGT C 129, 25.4.1997, s. 14.

⁽²⁾ EGT C 341, 9.11.1998, s. 18.

⁽³⁾ EGT C 287, 22.9.1997, s. 101.

⁽⁴⁾ EGT C 64, 27.2.1998, s. 63.

⁽⁵⁾ EGT C 83, 25.3.1999, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT C 374, 23.12.1999, s. 9.

⁽⁷⁾ Direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, ändrat genom direktiv 97/11/EG.

⁽⁸⁾ Numreringen av skäl, artiklar och bilagor följer den som finns i den gemensamma ståndpunkten.

Inspirationskälla för rådets senare arbete med förslaget har också varit den förnyade betoningen av idén med att integrera miljöhänsyn vid fastställande och genomförande av andra aktiviteter samt erkännandet av Århuskonventionens principer om tillgång till information och allmänhetens deltagande i beslutsfattandet.

Som en följd av detta reviderade tillvägagångssätt blev förslaget föremål för en ganska omfattande omformulering och omstrukturering.

A. DET ÄNDRADE KOMMISSIONSFÖRSLAGET

Rådet följde, helt eller till andemeningen, Europaparlamentets ändringsförslag som hade godtagits av kommissionen i dess ändrade förslag samt delar av de ändringsförslag som föreslagits av parlamentet men inte behållits av kommissionen (en utförligare och uttömmande förteckning över sektorer som direktivet skulle gälla för – jämför ändringsförslag 18, den uttryckliga bestämmelsen om information och samråd med myndigheter och allmänhet i den medlemsstat som sannolikt kommer att påverkas av en plan eller ett program som förberetts i en annan medlemsstat – jämför ändringsförslag 28, samt införande av en hänvisning till krav på övervakning i miljöutlåtandet – jämför ändringsförslag 33). Den omformulering och omstrukturering av texten som tidigare nämndes innebär att ändringsförslagen sällan har kunnat återges ordagrant och att de kan återfinnas på andra ställen i texten än i det ursprungliga förslaget.

B. DE VIKTIGASTE FÖRÄNDRINGARNA SOM RÅDET INFÖRT

Ingress

De förändringar som införts i ingressen återspeglar förändringarna i artiklarna.

Artikel 1 (Syfte)

Rådet införde idén med att integrera miljöhänsyn i utarbetandet och antagandet av planer och program som ett viktigt syfte, vid sidan av hänvisningen till en hållbar utveckling såsom parlamentet hade begärt.

I linje med MKB-modellen samtyckte rådet till att begränsa räckvidden till planer och program som sannolikt får betydande miljöeffekter.

Artikel 2 (Definitioner)

I syfte att komma fram till en tydligare åtskillnad mellan definitioner och räckvidd än som var fallet i kommissionens förslag har artikeln förenklats så att den endast innehåller definitioner.

Definitionen av "planer och program" ändrades genom att det klargjordes att endast de planer och program omfattas som krävs i lagar och andra författningar och som utarbetas eller antas av en myndighet, eller som utarbetas av en myndighet för ett lagstiftningsförfarande, och som avser medlemsstaternas olika förfaranden och föreskrifter.

Definitionen av "behörig myndighet", som tycktes ha olika betydelser i olika situationer alltefter medlemsstat, utgick.

"Miljöutlåtande" ersattes av det mer exakta "miljörapport".

Slutligen infördes en allmän definition av "allmänheten" med definitionen i Århuskonventionen som förebild.

Artikel 3 (Räckvidd)

Denna artikel är helt ny och återspeglar det ändrade arbetssätt som rådet beslutat om. Redan i kommissionens förslag vilket ändrats i enlighet med Europaparlamentets yttrande omnämndes planer och program som fastställer ramen för kommande exploateringsstillstånd och rådet samtycker till och arbetar vidare utifrån denna metod. I artikeln framförs principen att en miljökonsekvensbedömning som regel måste utföras för vissa planer och program som i samtliga fall sannolikt får betydande miljöeffekter. Dessa definieras som de planer och program som fastställer ramen för kommande exploateringsstillstånd för projekt enligt bilagorna I och II till MKB-direktivet för en uttömmande förteckning över sektorer, eller som påverkar skyddsområden enligt direktivet om bevarande av livsmiljöer.

För andra planer och program som fastställer ramen för kommande exploateringsstillstånd för projekt skall medlemsstaterna avgöra om de kan förväntas få betydande miljöeffekter och därvid ta hänsyn till relevanta kriterier enligt en ny bilaga II. Samma förfarande gäller för planer och program där användningen av mindre områden på lokal nivå fastställs eller för mindre ändringar i planer och program, såsom i princip redan föreskrevs i artikel 4.3 och 4.4 i kommissionens förslag.

Det föreskrivs också om skyldighet att samråda med berörda myndigheter. En bestämmelse om offentliggörande flyttades från artikel 4 i kommissionens förslag. Vissa planer och program av speciell art (som tjänar nationellt försvar eller civil beredskap, finansiella planer eller budgetplaner och budgetprogram) undantas. Det gäller även planer och program som faller under programperioden 2000–2006/2007 i strukturfonderna (jämför i detta sammanhang datum för genomförande enligt artikel 12 samt kommentarerna till artikel 11).

Artikel 4 (Allmänna skyldigheter)

Denna artikel är resultatet av en sammanslagning mellan artiklarna 3 och 4 i kommissionens förslag. En bestämmelse har lagts till för att göra det möjligt att undvika dubbelarbete när planer och program ingår i ett hierarkiskt system och bedömningen utförs på olika nivåer inom detta hierarkiska system.

Artikel 5 (Miljörapport)

Artikeln omformulerades genom att man behöll de viktigaste kraven, däribland när det gäller bedömningen av rimliga alternativ, medan en detaljerad beskrivning av rapportens innehåll placerades in i bilaga I tillsammans med ytterligare faktorer.

Artikel 6 (Samråd)

Rådet ville i enlighet med Århuskonventionen specificera att i den allmänhet med vilken samråd skall ske ingår berörda icke-statliga organisationer, t.ex. de som främjar miljöskydd och andra.

Artikel 9 (Information om beslutet)

I linje med den ändring som infördes i artikel 5 föreskrivs i denna artikel om information om planen när det gäller rimliga alternativ. En hänvisning till integrationsfaktorn infördes också.

Artikel 10 (Förhållandet till annan gemenskapslagstiftning)

I syfte att rationalisera enades rådet om att det kan föreskrivas om samordnade eller gemensamma förfaranden när skyldighet att utföra en bedömning följer av olika rättsakter i lagstiftningen.

Artikel 11 (Information, rapport och översyn)

Bestämmelsen om översyn gjordes tydligare, särskilt när det gäller möjligheten att utvidga direktivets räckvidd till att omfatta andra sektorer och andra typer av planer och program.

För att skingra varje tvivel till följd av uteslutandet av planer och program i samband med förordningarna om strukturfonderna för perioden 2000–2006/2007, uppmanades kommissionen vidare att rapportera om förhållandet mellan detta direktiv och dessa förordningar i god tid före nästa programperiod.

Artikel 12 (Genomförande)

Rådet enades om en treårsperiod för att genomföra detta direktiv på grund av dess förfarandemässigt komplexa natur.

Bilaga I (Uppgifter som skall lämnas – rapporten)

Denna bilaga har gjorts mer koncis och samtidigt mer komplett.

Bilaga II (Kriterier för att avgöra den sannolika betydelsen av miljöeffekterna)

Denna bilaga är ny och bygger delvis på motsvarande bilaga i MKB-direktivet.
